

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 3. februar 2021 blev i sag nr. 95529:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Nykredit Forsikring A/S
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 7/7 2020 til nævnet har klagerens repræsentant bl.a. anført:

"Efter at have været ude og løbe ca. 5 km mandag d. 13. august 2018, gik klager i gang med at strække sine lægge ud ved at 'skubbe til væggen' En udstræknings øvelse, hvor man strækker læggen ud ved at læne sig mod en væg, med hænderne placeret på muren og over hovedet, og lægger vægt på tæerne. Da klager tager sine arme ned fra væggen, hoppede højre skulder ud af led og tilbage igen. Der konstateres efterfølgende en labrum læsion.

Selskabet afviser at klager har været udsat for en ulykke, idet selskabet er af den overbevisning, at der er tale om en dagligdags-bevægelse jf. forsikringsbetingelsernes undtagelsesbestemmelser punkt 19.1. Endvidere, at der ikke er årsagssammenhæng imellem hændelse og gener, dersom hændelsen ikke er egnet.

Klager gør gældende, at selskabets undtagelsesbestemmelse ikke kan finde anvendelse, idet undtagelsesbestemmelsen opstiller en række konkrete dagligdagsbevægelser som det undtager sig, hvorunder udstræk ikke er anført. Endvidere, at der er sandsynliggjort årsagssammenhæng imellem hændelse og gener, herunder, at hændelsen er egnet til at forårsage en labrum læsion af skulderen.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Selskabet skal anerkende, at der ikke er tale om en dagligdagsbevægelse jf. forsikringsbetingelsernes undtagelsesbestemmelse, og herefter, afgive dækningstilsagn til klager og realitetsbehandle sagen i relation til méngradens størrelse.

En eventuel erstatning forrentes efter FAL §24."

Selskabet har i brev af 21/7 2020 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Fakta

Vi modtager en anmeldelse fra klager den 12. marts 2019, hvor han skriver, at han skulle strække sin læg ud efter løb ved at 'skubbe til væggen'. Han stod med armene over hovedet og pressede mod en væg for at lave spænd over læggen. Da han tog armene ned, hoppede hans højre skulder kortvarigt ud af led. Skaden skete 13. august 2018. På vores spørgsmål, om han tidligere har haft gener i skulderen, svarede han 'nej'.

Vi har brug for nogle uddybende oplysninger og sender derfor et spørgeskema til klager samme dag. Vi modtager svar fra klager samme dag. Han beskriver, at han har været ude og løbe ca. fem km den 13. august 2018. Han gik i gang med at strække sine lægge ud ved at 'skubbe' til væggen. Det er en udstrækningsøvelse, hvor man strækker læggen ud ved at læne sig mod en væg med hænderne placeret på muren og over hovedet og lægge vægt på tæerne. Da han tog sine arme ned fra væggen, hoppede hans højre skulder ud af led og tilbage igen. Der skete intet usædvanligt, udover at skulderen hoppede ud af led. Han svarede igen, at han aldrig tidligere har haft gener i skulderen. Ud fra hans svar vurderer vi, at der ikke er tale om en ulykke og afviser derfor skaden. Vi begrundet det med, at når en skulder uden nogen egentlig årsag går ud af led, så er der ikke tale om en ulykke, som det forstås i ulykkesforsikringen.

[Klagerens repræsentant] kontakter os 24. juni 2019 og beder os notere dem på sagen, da klager er uenig i vores afgørelse. De mener, at vi skal dække skaden og henviser til højesteretsdommen 285/2016.

Vi fastholder vores afgørelse ved brev den 17. august 2019, da vi ikke kan vurdere sagen anderledes. Vi gør også opmærksom på, at vi er bekendt med løbedommen og følger dens præmisser. Dommen ændrer dog ikke på, at der skal være årsagssammenhæng mellem den hændelse, man anmelder, og den personskade, man har fået. Derudover skal der fortsat være tale om en ulykke, og almindelige dagligdags bevægelser vil derfor ikke kunne sidestilles med en ulykke, selvom der opstår en pludselig personskade.

Vores klageansvarlige enhed modtager herefter en klage fra [klagerens repræsentant] den 29. august 2019 og gennemgår sagen. I forbindelse med gennemgangen vælger vi at indhente yderligere oplysninger i form af lægelige akter. Vi indhenter derfor samtykke og efterfølgende journaloplysninger fra egen læge, som vi modtager 22. november 2019.

I lægejournalen findes blandt andet følgende notater:

- Første notat i journalen er dateret 24. august 2018. Her står: 'Mulig tendens til sublaksation af skulder – får tid'
- Næste notat er fra 4. september 2018. Her står blandt andet: '20 dg. siden surfet i mange timer tre dage i træk. Strækker så ud og mener at skulderen sublukserer i hø. skulderled – prøvet lign tidl. også klunk-klunk....oplevelse. Aldrig haft gener bagefter.... -det har han så nu..'
- I notat fra 11. oktober 2018 står blandt andet: 'For ca 2 mdr siden fået et ryk i høj arm mærket sublaksation. Smerter inde i skulderen. Skete i forb. med intensiv kitesurfing flere dage i træk, efterfølgende en dag med løbetræning.' Og '... Haft sublaksationstilfælde for en del år tilbage,

ingen regelret luksation. Tidligere spillet en del [boldsport], repetitive traumer, men ikke skulderspecifikt med nedsat brug efterfølgende.'

Ud fra oplysningerne vurderer vores klageansvarlige enhed, at det ikke er dokumenteret, at klager har været udsat for en ulykke i forsikringens forstand, som har medført skade på højre skulder. Afgørelsen fastholdes derfor.

Vurdering

Forsikringen dækker en ulykke, hvorved forstås en pludselig hændelse, der forårsager personska-
de jf. punkt 18.1.1.

Forsikringen dækker ikke ved manglende årsagssammenhæng mellem hændelsen og personska-
den. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen i sig selv er nok til at
forårsage/forklare skaden, fx vil skade på kroppen som følge af normale dagligdags bevægelser ik-
ke være dækket jf. punkt 19.1.

Ud fra oplysningerne i sagen er det fortsat vores vurdering, at det ikke findes dokumenteret, at
klager har været udsat for en ulykke, som har medført en skade i højre skulder. Vi lægger vægt på
følgende:

- Den hændelse, klager anmelder, er efter vores vurdering ikke en ulykke i forsikringens for-
stand. Han står med armene over hovedet og 'skubber' til væggen for at lave udstræknings-
øvelser for læggen. Idet han tager armene ned, mærker han noget i den højre skulder.
- Vi mener, at en udstrækningsøvelse som den beskrevne, kan kaldes en almindelig dagligdags
bevægelse, men uanset hvordan man ser på det, kan man ikke kalde bevægelsen for en ulyk-
ke, som det forstås i ulykkesforsikringen.
- I det første notat i patientjournalen nævnes ikke andet, end at klager har mulig tendens til
subluksation. Der står ikke, at det skyldes en ulykke.
- Hændelsen sker nogle dage efter mange timers kitesurfing tre dage i træk, og kitesurfing er en
skulderbelastende sportsgren.
- Klager har ifølge oplysningerne i patientjournalen også tidligere haft subluksationstilfælde i
skulderen.
- Kroppen skal generelt kunne holde til, at man laver en udstrækningsøvelse som beskrevet.
Det passer også med, at han tidligere har haft subluksationstilfælde i skulderen.
- Vi vurderer, at skaden formentlig kan henvises til forudbestående/tidligere subluksationstil-
fælde og kitesurfing, men altså ikke til den anmeldte hændelse.

Af disse grunde kan vi derfor ikke dække skaden."

De følgende indlæg indeholder passager, hvor parterne kommenterer på hinandens udsagn. I
disse passager vil selskabets udsagn vil fremgå med kursiv, så parterne kan adskilles fra hinan-
den. Klagerens repræsentant har i brev af 11/8 2020 til nævnet bl.a. anført:

"1.høringssvar selskabet

1)

På vores spørgsmål, om han tidligere har haft gener i skulderen, svarede han 'nej'.

→

Ret beset er selskabets spørgsmål i skadeanmeldelsen formuleret således, 'Har du tidligere haft
skade/gener i samme legemsdel (det område som nu er skaderamt)?'. Dersom det af selskabet til-
føjede bilag, 'journal fra egen læge', alene kan udledes, at klager tidligere har haft subluksations-

tilfælde for en del år tilbage, men ikke i hvilken skulder, synes klager ikke at have svaret forkert på det af selskabet formulerede spørgsmål.

Af journalen fremgår det endvidere, at klager 'tidligere har spillet en del [boldsport], repetitive traumer, men ikke skulderspecifikt med nedsat brug efterfølgende'. Klager har, som det fremgår af journalen, tidligere haft subluktionstilfælde, dog uden at de har efterladt gener, og uden at de har været skulderspecifikke. Det er først efter nærværende hændelse skadelidte oplever gener. Årsagssammenhængen mellem hændelsen som anmeldt og generne, synes da også at finde støtte i faglitteraturen. Om skulderluktioner skriver Sundhed.dk, at lukationer ofte er udløst af traume, samt at traumet typisk er rettet mod en abduceret, udadroteret og flekteret arm. Med andre ord, en positionering af armen som ved den anmeldte hændelse.

...

2)

Vi har brug for nogle uddybende oplysninger og sender derfor et spørgeskema til klager samme dag. Vi modtager svar fra klager samme dag. Der skete intet usædvanligt, udover at skulderen hoppede ud af led. Han svarede igen, at han aldrig tidligere har haft gener i skulderen

→

Selskabet stiller i spørgeskemaet spørgsmålet, 'Skete der noget usædvanligt, uventet eller tilfældigt i forbindelse med skaden?', Klager svarer, at det for ham var særdeles usædvanligt at skulderen hoppede ud af led. Det synes derfor forkert, når selskabet påstår at der intet usædvanligt skete.

Selskabet stiller i spørgeskemaet spørgsmålet, 'Har du tidligere haft gener i samme legemsdel? Hvis ja, hvilke og hvornår?', hvortil klager svarer, nej. Dette svar er som bekendt korrekt. Selskabet ikke ført bevis for det modsatte.

3)

Ud fra hans svar vurderer vi, at der ikke er tale om en ulykke og afviser derfor skaden. Vi begrundet det med, at når en skulder uden nogen egentlig årsag går ud af led, så er der ikke tale om en ulykke, som det forstås i ulykkesforsikringen.

→

Som det fremgår af vores tilføjede bilag, så har klager ført bevis for, at den anmeldte hændelse lever op til definitionen på ulykke, som den er defineret af selskabet. Endvidere, så har klager ført bevis for at den anmeldte hændelse kan forårsage lukation. Slutteligt, så lever hændelsen op til definitionen på ulykke som den er tilkendegivet af Højesteret i den såkaldte løbedom. Jeg henviser i den forbindelse til vores tidligere skrivelser herom, medens jeg gør Nævnet opmærksom på, at selskabet i sagsforløbet har udtrykt uenighed om løbedommens præmisser i relation til nærværende sag. Hertil må jeg blot gøre Nævnet opmærksom på, at Nævnets praksis synes at støtte klagers fortolkning af løbedommens præmisser. (Se AK 88.886 og AK 94.541. I sidstnævnte var klager tillige repræsenteret ved [klagerens repræsentant]). Herefter bør der ikke være tvivl om, at hændelsen dels er egnet til at forårsage det anmeldte traume, dels lever op til selskabets og højesterets definition på en ulykke.

Endvidere, så må vi gøre Nævnet opmærksomme på, at selskabet tillige har anvendt dets undtagelsesbestemmelse om dagligdagsbevægelser i dets afvisning af klager. Herefter gjorde selskabet gældende, at udstræk er at sidestille med en dagligdagsbevægelse. I den forbindelse henviser vi til selskabets betingelser, hvoraf det fremgår, at dagligdagsbevægelser defineres som, skade på kroppen som følge af normale dagligdagsbevægelser, som at bukke sig, sætte sig, rejse sig, gå el-

ler række ud. Idet listen definerer konkrete dagligdagsbevægelser, hvoraf udstræk ikke er en af disse, kan det i nærværende sag ikke gøres gældende at der er tale om en dagligdagsbevægelse. Jeg henviser i det hele til vores tidligere skrivelser herom.

Slutteligt, så har selskabet i sagsbehandlingen gjort gældende, at traumet ikke er nævnt i journalen. Af nedenstående uddrag fra skadelidtes journalepikrise fremgår traumet i tidsmæssig relation til hændelsen, idet epikrisen beskriver ryk i højre arm for to måneder siden. Journalindføringen er dateret oktober 2018, og hændelsen fandt som bekendt sted i august 2018. Epikrisen indføring fra september 2018 underbygger tillige ovenstående.

...

Selskabet anfører afslutningsvis en række punkter som opsummerer deres stillingtagen i relation til spørgsmålet om ulykkesdefinitionen. For overblikkets skyld vil vi kort anfægte selskabets punkter i forlængelse af disse med rød skrift efter pilen.

- *Vi mener, at en udstrækningsøvelse som den beskrevne, kan kaldes en almindelig dagligdags bevægelse, men uanset hvordan man ser på det, kan man ikke kalde bevægelsen for en ulykke, som det forstås i ulykkesforsikringen.* → Selskabet har afgrænset dets opfattelse af dagligdagsbevægelser i betingelserne. Heraf fremgår udstræk ikke som en dagligdagsbevægelse. Koncipistreglen finder anvendelse. Endvidere, så synes faglitteraturen at modbevise selskabets påstand om, at bevægelsen ikke kan kaldes for en ulykke, dersom en bevægelse som den anmeldte anses som et traume der kan forårsage luksationer.

- *I det første notat i patientjournalen nævnes ikke andet, end at klager har mulig tendens til subluktion. Der står ikke, at det skyldes en ulykke.* → af journalepikrise fremgår traumet i tidsmæssig relation til hændelsen, idet epikrisen beskriver ryk i højre arm for to måneder siden. Journalindføringen er dateret oktober 2018, og hændelsen fandt som bekendt sted i august 2018. Epikrisens indføring af 4. september 2018 underbygger tillige ovenstående, dersom den anmeldte hændelse omtales. Ligeså gør traumet.

- *Hændelsen sker nogle dage efter mange timers kitesurfing tre dage i træk, og kitesurfing er en skulderbelastende sportsgren.* → Selskabet kan ikke tilnærmelsesvis siges at have ført tilstrækkelig klart bevis for, at traumet sker grundet gentagne bevægelser over tid, og ikke en pludselig hændelse.

- *Klager har ifølge oplysningerne i patientjournalen også tidligere haft subluktionstilfælde i skulderen.* → Selskabet har ikke ført bevis for i hvilken skulder. Endvidere er patientjournalen ganske klar i relation til forskellene mellem tidligere helbredsmæssige forhold og følgerne efter den anmeldte hændelse.

- *Kroppen skal generelt kunne holde til, at man laver en udstrækningsøvelse som beskrevet. Det passer også med, at han tidligere har haft subluktionstilfælde i skulderen.* → Faglitteraturen er uenig heri. Selskabet må føre bevis for dets påstand om det modsatte.

- *Vi vurderer, at skaden formentlig kan henvises til forudbestående/tidligere subluktionstilfælde og kitesurfing, men altså ikke til den anmeldte hændelse* → Udover at selskabet ikke har ført bevis herfor, så har det både praksis og faglitteraturen mod sig. Endvidere, så ligger der også et indirekte dækningstilsagn i den omstændighed, at selskabet under sine forhandlinger med klager har undladt at påberåbe sig et bestemt argument eller anbringende, som det kunne have påberåbt

sig. Dersom selskabet ikke tidligere synes at have afvist klager under henvisning til forudbestående forhold og kitesurfing, har selskabet fortabt retten til at gøre dette anbringende gældende nu.

Det gøres således gældende, at den anmeldte hændelse er egnet til at forårsage en labrum læsion af skulderen, idet der ikke er tale om en dagligdagsbevægelse i ulykkesforsikringsmæssig forstand, hverken jf. højesteretskendelsen eller selskabets egne betingelser. Hændelsen er dokumenterbart af en sådan karakter, at skulderen kan ledere herved. Hændelsen var således egnet til at medføre såvel en læsion af skulderen som de gener, som skadelidte er blevet pådraget. Dette synes at finde støtte i både praksis, sagens tekniske beviser, samt faglitteraturen.

Klager må således fastholde kravet om dækningstilsagn og selskabets efterfølgende realitetsbehandling af sagen i relation til méngradens størrelse, under henvisning til sagens omstændigheder som gennemgået i bilagene og nærværende skrivelse, samt til Nævnets praksis og Højesterets præmisser i løbedommen, som synes at umuliggøre de af selskabet anvendte afvisningsårsager."

Selskabet har i brev af 27/8 2020 til nævnet bl.a. anført:

"1.

[Klagerens repræsentant] skriver, at luksation ofte er udløst af traume, og at det typisk sker ved en abduceret, udadroteret og flekteret arm. [Repræsentanten] bekræfter også, at klager tidligere har haft subluksationstilfælde, dog uden at de har efterladt gener, og han skriver så også, at de ikke har været skulderspecifikke. Det er først efter den aktuelle hændelse, at klager oplever gener.

Hertil må vi blot sige, at klager ifølge journalen tidligere har haft subluksationstilfælde. Dét med, at de ikke har været skulderspecifikke, det har intet med subluksationerne at gøre, men med de repetitive traumer, klager har haft i forbindelse med [boldsport].

Hver gang man har et subluksationstilfælde, så sker der en påvirkning af ledbåndet i skulderen. Det kan så ende med en reel luksation i sidste ende, hvor der ikke skal så meget til, netop som i dette tilfælde.

2.

Vi har ikke yderligere kommentarer til dette punkt.

3.

Vi fastholder, at der ikke er tale om en ulykke i forsikringens forstand, og at der i øvrigt ikke er årsagssammenhæng mellem hændelsen og personska den. Vi henviser til vores svar fra 21. juli 2020, som vi stadig fastholder.

[Klagerens repræsentant] henviser til Løbedommen og to kendelser AK 88.886 og AK 94.541, men vi hæfter os ved, at begge disse sager handler om skader i forbindelse med løb. Vi finder fortsat ikke, at de kan bruges i denne sag.

Afslutningsvis skriver [repræsentanten], at vi har gjort gældende, at traumet ikke er nævnt i journalen. De vedhæfter samtidig et journalnotat fra 11. oktober 2018, hvor der blandt andet står, at klager fik et ryk i højre arm for to måneder siden.

Som vi skriver i vores svar fra 21. juli 2020, så finder vi det ikke dokumenteret, at klager har været ude for en ulykke i forsikringens forstand, som har medført skade på højre skulder. Vi henviser til tre notater fra lægejournalen.

- Det første notat fra 24. august 2018, der nævnes blot mulig tendens til subluktion
- Andet notat fra 4. september 2018, der står, at klager for 20 dage siden havde surfet i mange timer tre dage i træk, han strækker så ud og mener, at skulderen sublukserer, og han har prøvet lignende tidligere.
- Tredje notat fra 11. oktober 2018, her står så for cirka to måneder siden fået et ryk i højre arm og mærket subluktion, skete i forbindelse med intensiv kitesurfing flere dage i træk og efterfølgende en dag med løbetræning, og tidligere subluktionstilfælde

Disse notater understøtter blot vores vurdering af, at det ikke er dokumenteret, at klager har været ude for en ulykke i forsikringens forstand.

[Repræsentanten] kommer med kommentarer til flere af vores punkter i vores svar. For nemheds skyld sættes punkterne og [repræsentantens] svar ind her... .

[Selskabets udsagn er i det følgende markeret med kursiv]

- *Vi mener, at en udstrækningsøvelse som den beskrevne, kan kaldes en almindelig dagligdags bevægelse, men uanset hvordan man ser på det, kan man ikke kalde bevægelsen for en ulykke, som det forstås i ulykkesforsikringen.*

Selskabet har afgrænset dets opfattelse af dagligdagsbevægelser i betingelserne. Heraf fremgår udstræk ikke som en dagligdagsbevægelse. Koncipistreglen finder anvendelse. Endvidere, så synes faglitteraturen at modbevise selskabets påstand om, at bevægelsen ikke kan kaldes for en ulykke, dersom en bevægelse som den anmeldte anses som et traume der kan forårsage luktationer.

Det er ikke korrekt, at vi har afgrænset vores opfattelse af dagligdags bevægelser i betingelserne. Først og fremmest nævner vi undtagelsen blot for at tydeliggøre, at skade som følge af dagligdags bevægelser ikke er dækket. Selv hvis vi ikke havde nævnt det i betingelserne, så er det almindelig praksis at se på, om der er tale om en dagligdags bevægelse, når man vurderer en sag. Vi kommer så med nogle eksempler for at tydeliggøre det. Vi skriver ikke, at det, vi betragter som dagligdags bevægelser, kun er de eksempler, vi nævner.

- *I det første notat i patientjournalen nævnes ikke andet, end at klager har mulig tendens til subluktion. Der står ikke, at det skyldes en ulykke.*

Af journalepikrise fremgår traumet i tidsmæssig relation til hændelsen, idet epikrisen beskriver ryk i højre arm for to måneder siden. Journalindføringen er dateret oktober 2018, og hændelsen fandt som bekendt sted i august 2018. Epikrisens indføring af 4. september 2018 underbygger tillige ovenstående, dersom den anmeldte hændelse omtales. Ligeså gør traumet.

At der to måneder efter og først i det tredje journalnotat står, at klager har fået et ryk i højre arm, kan ikke betragtes som dokumentation på, at han har været ude for en ulykke i forsikringens forstand.

- *Hændelsen sker nogle dage efter mange timers kitesurfing tre dage i træk, og kitesurfing er en skulderbelastende sportsgren.*

Selskabet kan ikke tilnærmelsesvis siges at have ført tilstrækkelig klart bevis for, at traumet sker grundet gentagne bevægelser over tid, og ikke en pludselig hændelse.

Det ændrer intet i vores vurdering af sagen. Vi må blot holde os til, hvad der står i journalen, hvormed vi ikke finder det dokumenteret, at klagers skulderskade kan henføres til en ulykke, som er dækket af forsikringen.

- *Klager har ifølge oplysningerne i patientjournalen også tidligere haft subluktionstilfælde i skulderen.*

Selskabet har ikke ført bevis for i hvilken skulder. Endvidere er patientjournalen ganske klar i relation til forskellene mellem tidligere helbredsæssige forhold og følgerne efter den anmeldte hændelse.

Nu stilles der pludselig spørgsmål til, hvilken skulder klager tidligere har haft subluktionstilfælde med. Det kan godt undre. Vi må holde fast i, at det har været samme skulder, ellers ville der have stået i journalen, at det havde været i den modsatte skulder. Og samtidig ville det nok have været nævnt tidligere i sagen. Derudover har vi ingen yderligere kommentarer.

- *Kroppen skal generelt kunne holde til, at man laver en udstrækningsøvelse som beskrevet. Det passer også med, at han tidligere har haft subluktionstilfælde i skulderen.*

Faglitteraturen er uenig heri. Selskabet må føre bevis for dets påstand om det modsatte.

Vi må blot igen henholde os til, at hver gang der sker en subluktion, så påvirker det ledbåndet i skulderen. Til sidst kan der så ske en egentlig luktion, selv uden nogen stor påvirkning.

- *Vi vurderer, at skaden formentlig kan henvises til forudbestående/tidligere subluktionstilfælde og kitesurfing, men altså ikke til den anmeldte hændelse*

Udover at selskabet ikke har ført bevis herfor, så har det både praksis og faglitteraturen mod sig. Endvidere, så ligger der også et indirekte dækningstilsagn i den omstændighed, at selskabet under sine forhandlinger med klager har undladt at påberåbe sig et bestemt argument eller anbringende, som det kunne have påberåbt sig. Dersom selskabet ikke tidligere synes at have afvist klager under henvisning til forudbestående forhold og kitesurfing, har selskabet fortabt retten til at gøre dette anbringende gældende nu.

Vi er ikke enige med advokaten og må blot fastholde vores tidligere svar til nævnet."

Til dette har klagerens repræsentant fremsendt brev af 23/9 2020, hvori det bl.a. er anført:

"2. høringsvar klager. Selskabets høringsvar indeholder ikke nyt til sagen, hvorfor vi idet hele skal fastholde det allerede fremførte. Vi finder dog anledning til at fremkomme med en række præciseringer.

2. høringsvar selskabet

Selskabet gør gældende, at hverken løbedommen eller ankenævnskendelserne AK 88.886 og AK 94.541 kan finde anvendelse i relation til nærværende sag. Heri er vi uenige. Løbedommen behandler principielt spørgsmålet om selskabets ulykkesdefinition. Herunder er løb ikke afgørende, men sportsaktivitet i det hele taget. Med dommen slår højesteret fast, at det ikke kan indfortolkes i begrebet ulykkestilfælde, at der er opstået noget usædvanligt, uventet eller tilfældigt i forbindelse med skadens indtræden. Højesteret bemærkede endvidere, at definitionen på en ulykke er indført med det sigte at yde en bredere dækning for pludselig opståede helbredsforringelser.

For så vidt angår ankenævnskendelserne, da må vi tillige fastholde at de finder anvendelse i relation til nærværende sag, dersom de påviser Nævnets praksis i relation til løbedommens præmisser. Herunder, at løb ikke er den afgørende faktor ved vurderingen af selskabernes ulykkesdefinition.

Vi henviser endvidere til Nævnets kendelse i AK 93.838, hvorunder Nævnet finder, at det at klager tager fra med skulderen da han er ved at snuble, er at sidestille med et ulykkestilfælde i forsik-

ringsbetingelsernes forstand. I denne sag indgik løb ikke. Skademekanismen i den pågældende sag er endvidere sammenlignelig med den i nærværende sag. Selskabets afvisningsårsag i AK 93.838 var i øvrigt lig selskabets i nærværende sag, og selskabet gjorde som i nærværende sag gældende, at der ikke var strakssymptomer. Nævnet fandt ikke desto mindre, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte klagers oplysninger om, at han oplevede et smæld i skulderen da han forsøgte at tage fra ved faldet på den anmeldte hændelsesdato. Vi henviser endvidere til AK 91.202, hvorunder Nævnet gav klager medhold i, at hændelsen levede op til selskabets ulykkesdefinition, en pludselig hændelse, der forårsager personskade. I den pågældende sag var der tale om at klager pådrog sig en skade ved en kortvarig bevægelse over skulderhøjde. Nøjagtig som i nærværende sag. Selskabet var i den pågældende sag af den overbevisning, at hændelsen ikke var egnet til at forårsage skade i en rask krop, samt at hændelsen ikke var pludselig, eftersom klager havde begået bevægelsen flere gange lige op til ulykken. Nøjagtig som selskabet forsøger at plædere for i nærværende sag. Nævnet fandt, at hændelsen var egnet, pludselig og i det hele levede op til ulykkesdefinitionen. Selskabets påstand om at klager ikke har dokumenteret at han har været ude for en ulykke i forsikringens forstand, kan herefter ikke tages til følge.

Afslutningsvis skal vi fremkomme med bemærkninger til selskabets påstande i punktform. Vi skal igen fremkomme med vores bemærkninger ... efter selskabets:

[Selskabets udsagn er i det følgende markeret med kursiv]

- *Vi mener, at en udstrækningsøvelse som den beskrevne, kan kaldes en almindelig dagligdags bevægelse, men uanset hvordan man ser på det, kan man ikke kalde bevægelsen for en ulykke, som det forstås i ulykkesforsikringen.* → Selskabet har afgrænset dets opfattelse af dagligdagsbevægelser i betingelserne. Heraf fremgår udstræk ikke som en dagligdagsbevægelse. Koncipistreglen finder anvendelse. Endvidere, så synes faglitteraturen at modbevise selskabets påstand om, at bevægelsen ikke kan kaldes for en ulykke, dersom en bevægelse som den anmeldte anses som et traume der kan forårsage luksationer. *Det er ikke korrekt, at vi har afgrænset vores opfattelse af dagligdags bevægelser i betingelserne. Først og fremmest nævner vi undtagelsen blot for at tydeliggøre, at skade som følge af dagligdagsbevægelser ikke er dækket. Selv hvis vi ikke havde nævnt det i betingelserne, så er det almindelig praksis at se på, om der er tale om en dagligdags bevægelse, når man vurderer en sag. Vi kommer så med nogle eksempler for at tydeliggøre det. Vi skriver ikke, at det, vi betragter som dagligdags bevægelser, kun er de eksempler, vi nævner* → Selskabets betingelser definerer selskabets opfattelse af dagligdagsbevægelse i form af hvad der kun kan tolkes som en udtømmende liste. Det følger af praksis, at en sådan liste også skal fortolkes udtømmende. Vi skal i det hele afvise at hændelsen i nærværende sag er at betragte som en dagligdagsbevægelse, alene af den grund, at bevægelsen, udstræk over hovedhøjde i forbindelse med sportsaktivitet, ikke er en bevægelse man foretager dagligt. Den er således på ingen måder sammenlignelig med det at bukke sig, at stå, at gå eller deslige, som selskabet definerer som dagligdagsbevægelser i betingelserne.

- *I det første notat i patientjournalen nævnes ikke andet, end at klager har mulig tendens til subluktion. Der står ikke, at det skyldes en ulykke.* → af journalepikrise fremgår traumet i tidsmæssig relation til hændelsen, idet epikrisen beskriver ryk i højre arm for to måneder siden. Journalindføringen er dateret oktober 2018, og hændelsen fandt som bekendt sted i august 2018. Epikrisens indføring af 4. september 2018 underbygger tillige ovenstående, dersom den anmeldte hændelse omtales. Ligeså gør traumet. *At der to måneder efter og først i det tredje journalnotat står, at klager har fået et ryk i højre arm, kan ikke betragtes som dokumentation på, at han har været ude for en ulykke i forsikringens forstand* → Under henvisning til Nævnets praksis, herunder

AK 93.838, AK 94.588, AK 92.620, AK 92.621 og AK 92.456, samt til det faktum at journalmaterialet allerede 20 dage efter hændelsen nævner hændelsen, kan selskabets påstand ikke tages til følge.

- *Hændelsen sker nogle dage efter mange timers kitesurfing tre dage i træk, og kitesurfing er en skulderbelastende sportsgren.* → Selskabet kan ikke tilnærmelsesvis siges at have ført tilstrækkelig klart bevis for, at traumet sker grundet gentagne bevægelser over tid, og ikke en pludselig hændelse. *Det ændrer intet i vores vurdering af sagen. Vi må blot holde os til, hvad der står i journalen, hvormed vi ikke finder det dokumenteret, at klagers skulderskade kan henføres til en ulykke, som er dækket af forsikringen.* → Det bør det, ellers fremkomme selskabet alene med gisninger. Endvidere, så har Nævnet med de allerede fremførte praksiseksempler slået fast, at den anmeldte hændelse er at betegne som ulykke dækket af forsikringen. Med AK 91.202, selv i de tilfælde, hvor klager har udført repetitive bevægelser op til hændelsen.

- *Klager har ifølge oplysningerne i patientjournalen også tidligere haft subluktionstilfælde i skulderen.* → Selskabet har ikke ført bevis for i hvilken skulder. Endvidere er patientjournalen ganske klar i relation til forskellene mellem tidligere helbredsmaessige forhold og følgerne efter den anmeldte hændelse. *Nu stilles der pludselig spørgsmål til, hvilken skulder klager tidligere har haft subluktionstilfælde med. Det kan godt undre. Vi må holde fast i, at det har været samme skulder, ellers ville der have stået i journalen, at det havde været i den modsatte skulder. Og samtidig ville det nok have været nævnt tidligere i sagen. Derudover har vi ingen yderligere kommentarer.* → Spørgsmålet var relevant i relation til selskabets påstand. Derudover, så understreger selskabet med ovenstående nok engang, at en stor del af deres argumentation beror på gisninger. Disse gisninger kan ikke tillægges stor vægt.

- *Kroppen skal generelt kunne holde til, at man laver en udstrækningsøvelse som beskrevet. Det passer også med, at han tidligere har haft subluktionstilfælde i skulderen.* → Faglitteraturen er uenig heri. Selskabet må føre bevis for dets påstand om det modsatte. *Vi må blot igen henholde os til, at hver gang der sker en subluktion, så påvirker det ledbåndet i skulderen. Til sidst kan der så ske en egentlig lukation, selv uden nogen stor påvirkning* → Selskabet fremkommer med udkommenterede gisninger.

- *Vi vurderer, at skaden formentlig kan henvises til forudbestående/tidligere subluktionstilfælde og kitesurfing, men altså ikke til den anmeldte hændelse* → Udover at selskabet ikke har ført bevis herfor, så har det både praksis og faglitteraturen mod sig. Endvidere, så ligger der også et indirekte dækningstilsagn i den omstændighed, at selskabet under sine forhandlinger med klager har undladt at påberåbe sig et bestemt argument eller anbringende, som det kunne have påberåbt sig. Dersom selskabet ikke tidligere synes at have afvist klager under henvisning til forudbestående forhold og kitesurfing, har selskabet fortabt retten til at gøre dette anbringende gældende nu. *Vi er ikke enige med advokaten og må blot fastholde vores tidligere svar til nævnet.* → Klager fastholder kravet og henviser i det hele til vores tidligere høringssvar og bilag, medens følgende understreges. Den anmeldte hændelse er egnet til at forårsage en labrum læsion af skulderen, idet der ikke er tale om en dagligdagsbevægelse i ulykkesforsikringsmæssig forstand, hverken jf. højesteretskendelsen eller selskabets egne betingelser. Hændelsen er dokumenterbart af en sådan karakter, at skulderen kan lede herved. Hændelsen var således egnet til at medføre såvel en læsion af skulderen som de gener, som klager er blevet pådraget. Dette synes at finde støtte i både praksis, sagens tekniske beviser, samt faglitteraturen. Klager må således fastholde kravet om dækningstilsagn og selskabets efterfølgende realitetsbehandling af sagen i relation til méngradens størrelse, under henvisning til sagens omstændigheder som gennemgået i bilagene og nærværen-

de skrivelse, samt til Nævnets praksis og Højesterets præmisser i løbedommen, som synes at umuliggøre de af selskabet anvendte afvisningsårsager som mestendels består af gisninger."

Hertil har selskabet i brev/mail af 8/10 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Indledningsvis holder vi fast i, at løbedommen og ankenævnskendelserne AK 88.886 og AK 94.541 ikke er sammenlignelige med denne sag og er altså fortsat uenige med rådgiveren.

Klagers rådgiver henviser også til en anden kendelse AK 93.838, hvor nævnet gav klager medhold. Den sag handler om, at klager tager fra med skulderen, da han er ved at snuble. En sådan hændelse ville vi også anerkende som en ulykke, men sagen er uden sammenligning med den aktuelle sag. Det er to vidt forskellige hændelsesforløb.

Rådgiveren nævner også en anden kendelse AK 91.202. Her havde klager kortvarigt vasket et loft med en teleskopstang over skulderhøjde. Nævnet gav i den sag klager medhold i, at der var tale om en pludselig hændelse, en ulykke. Vi finder heller ikke, at de to sager kan sammenlignes. I den aktuelle sag står klager med armene over hovedet og presser mod væggen for at strække ud i læggen. Da han tager armene ned, hopper hans højre skulder ud af led. Dét at tage skulderen ned er en bevægelse, som en rask skulder skal kunne holde til og kan ikke betragtes som en ulykke i forsikringens forstand.

Vi vil ikke kommentere rådgivers bemærkninger yderligere, men blot holde fast i, at det ikke er dokumenteret, at klagers skuldergener skyldes en dækningsberettiget ulykke.

- Vi finder ikke den beskrevne hændelse – at lave udstrækningsøvelse i læggen ved at holde armene over hovedet og presse mod en væg og derefter at tage armene ned igen – er en ulykke, som det forstås i ulykkesforsikringen.
- I det første notat i patientjournalen fra 24. august 2018 nævnes alene, at klager har mulig tendens til subluktion.
- I næste notat fra 4. september 2018 står, at subluktionen sker ved udstrækning 20 dage efter, at han har surfet i mange timer tre dage i træk. Der står også, at han har prøvet lignende tidligere.
- I næste notat fra 11. oktober 2018 står, at han cirka to måneder forinden havde fået et ryk i højre arm og mærket subluktion. Det skete i forbindelse med intensiv kitesurfing flere dage i træk og efterfølgende en dag med løbetræning, og tidligere subluktionstilfælde."

Heroverfor har klagerens repræsentant i brev af 29/10 2020 til nævnet bl.a. anført:

"3.høringssvar klager. Selskabets høringssvar bidrager ikke med nyt til sagen, hvorfor vi idet hele skal fastholde det allerede fremførte. Vi finder dog anledning til at fremkomme med en række bemærkninger.

3.høringssvar selskabet

Selskabet gør fortsat gældende, at løbedommen og de af klager fremførte kendelser, ikke er sammenlignelige med nærværende sag. Vi uenige med selskabet heri og henviser til vores tidligere redegørelser herfor medens følgende fremhæves.

AK 93.838 er blandt andet et udtryk for, at løbedommens præmisser, efter Ankenævnets praksis, også finder anvendelse til fordel for klager i sager hvori løb ikke indgår. Kendelsen er i sagens natur relevant for nærværende sag, dersom selskabet som bekendt er af den overbevisning, at løb er en forudsætning for at løbedommen kun anvendes. AK 93.838 er endvidere et udtryk, at fraværet af strakssymptomer ikke nødvendigvis afgørende for om klager kan få medhold i sager så som nærværende hvor klager oplever et smæld i skulderen. Skademekanismen i kendelsen er sammenlignelig med den i nærværende, dersom der i begge sager er tale om en skademekanisme hvorved armenes positionering er abduceret, udadroteret og flekteret. I denne position kan skulderen ifølge Sundhed.dk, luksere. Sundhed.dk skriver endvidere, at disse luksationer som oftest er traumeudløst. Vi må således fastholde at kendelsen AK 93.838 er sammenlignelig med nærværende sag, og selskabets påstand således er grundløs.

For så vidt angår selskabets manglende anerkendelse af AK 91.202 anvendelighed i relation til nærværende sag, da må vi afvise selskabets påstand, dersom både skademekanismen og selskabets afvisningsårsager de to sager imellem er stærkt sammenlignelige. Vi henviser til vores argumentation herfor i vores høringsvar af 23/9-2020.

Selskabet gør afslutningsvis gældende, at det fortsat ikke finder det dokumenteret, at klagers gener skyldes en dækningsberettiget ulykke. I forbindelse hermed må vi fastholde, at klager har dokumenteret at der er tale om en dækningsberettiget ulykke efter selskabets forsikringsbetingelser. Skademekanismen er både anerkendt i faglitteraturen, i Nævnets praksis, af Højesteret, samt dokumenteret igennem journalmaterialet. Selskabet derimod, som bekendt har afvist klager under henvisning til undtagelsesbestemmelsen om dagligdagsbevægelser jf. forsikringsbetingelsernes punkt 19.1, kan ikke siges at have løftet bevisbyrden for, at denne bestemmelse kan finde anvendelse i nærværende sag. Selskabets betingelser definerer selskabets opfattelse af dagligdagsbevægelse i form af hvad der kun kan tolkes som en udtømmende liste. Det følger af praksis, at en sådan liste også skal fortolkes udtømmende. Herefter skal vi i det hele afvise at hændelsen i nærværende sag er at betragte som en dagligdagsbevægelse, alene af den grund, at bevægelsen, udstræk over hovedhøjde i forbindelse med sportsaktivitet, ikke er en bevægelse man foretager dagligt. Den er således på ingen måder sammenlignelig med det at bukke sig, at stå, at gå eller deslige, som selskabet definerer som dagligdagsbevægelser i betingelserne.

Selskabets bevisførelse for dets undtagelsesbestemmelses anvendelighed i relation til nærværende sag, står fortsat udokumenteret hen, og har i det hele taget karakter af antagelser. Herefter kan selskabet bevisbyrde ikke siges at være løftet. Klager fastholder kravet."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af skadeanmeldelsen fremgår bl.a.:

"Trin 2

Hvornår skete ulykken?: 130818

Klokken: 17.00

Hvordan skete ulykken?: Skulle strække min læg ud efter løb, ved at 'skubbe til væggen'. Her står man med armene over hovedet og presser mod en væg for at lave spænd over læggen. Da jeg tog armene ned, hoppede min højre skulder kortvarigt ud af led.

Hvilken personskade er sket? Evt. Diagnose: Labrum læsion i h. Skulder

Var skadelidte på ulykkestidspunktet påvirket af medicin, spiritus eller andet?: Nej

Trin 3

Forventer du at få varige mén?: Ja

Hvem undersøgte dig første gang efter ulykken?: Egen læge

Har du tidligere haft skade/gener i samme legemsdel (det område som nu er skaderamt)?: Nej

...

Yderligere oplysninger?: Har fået foretaget MR scanning af skulderen der har verificeret diagnosen."

Af lægejournal fremgår bl.a.:

"Ambulantepikrise

...

11-10-2018:

Pt er selv [ansat i sundhedssektoren]. For ca. 2 mdr siden fået et ryk i høj arm mærket subluksation. Smerter inde i skulderen. Skete i forb. med intensiv kitesurfing flere dage i træk, efterfølgende en dag med løbetræning. I starten kunne han næsten ikke bruge armen, bedre, men stadig gener. Ved løft af armen kan der komme smertefulde klik/afklemninger. Haft subluksationstilfælde for en del år tilbage, ingen regelret luksation. Tidligere spillet en del [boldsport], repetitive traumer, men ikke skulderspecifikt med nedsat brug efterfølgende.

...

04-09-2018 Konsultation

20 dg. siden surfet i mange timer tre dage i træk. Strækker så ud og mener at skulderen sublukser i høj. skulderled - prøvet lign. tidl. også. klonk-klonk oplevelse. Aldrig haft gener bagefter.... - det har han så nu. Har nu særligt smerter efter at have abduceret til o. 90 grader (går fint og smertefrit) -smerterne kommer på vejen ned igen og er placeret på forfladen af skulderen med. For selve ledlinjen. Går med slynge nu idet at han kommer til at bruge armen og så føles det som om 'noget kommer i klemme'

...

24-08-2018 Konsultation

Mulig tendens til subluksation af skulder – får tid."

I indsigelse til selskabet af 29/8 2019 har klagerens repræsentant bl.a. anført:

"I pågældende sag er der ikke tale om en dagligdagsbevægelse, men derimod en pludselig hændelse der forårsager personskade. Udstræk efter sportsaktivitet er ikke en dagligdagsbevægelse, da de færreste må antages at foretage en sådan øvelse dagligt. Derimod er der tale om en bevægelse som man typisk foretager i forbindelse med sportsaktivitet.

Om definitionen af dagligdags bevægelser kan man af praksis udlede følgende:

- 1) Medio 2014 ændrede Ankenævnet praksis i en række kendelser, og anser nu i højere grad aktivitet som skadelidtes som 'egnet til at forårsage en skade som den indtrufne' Følgende kendelser er et udtryk for netop denne praksis: • AK 85.103 (under fitness trådte A ned fra en stepbænk og pådrog sig en fraktur i foden) • AK 85.462 (under tilløb til længdespring sprang A's akillessene)
- 2) Højesteret kendelse 285/2016. Højesteret slog med kendelsen fast, at det ikke kan indfortolkes i begrebet ulykkestilfælde, at der er opstået noget usædvanligt, uventet eller tilfældigt i forbindelse med skadens indtræden. Samt, at det heller ikke er en betingelse, at årsagen til ulykkestilfældet er en udefrakommende påvirkning eller ydre omstændigheder.
- 3) Udstræk må efter højesterets praksis sidestilles med sportsaktivitet, og adskiller sig derfor fra mere dagligdagsbevægelser, såsom at bukke sig ned, rejse sig op og gang."

Af sundhed.dk fremgår det bl.a. følgende om skulderluksation:

"Ætiologi og patogenese

- Luksation skyldes skade på stabilisatorerne i skulderleddet, som udgøres af labrium glenoidale, ledkapsel, ledfladerne, tuberculum minus og majus, de glenohumerale ligamenter, det negative intraartikulære tryk og den muskulære balance og tonus
- Luksation er ofte udløst af traume
 - Ved akut forreste luksation er det typiske traume rettet mod en abduceret, udadroteret og flekteret arm
 - Ved akut posterior luksation er den typiske skademekanisme et fald på strakt arm, traume mod skulderens forside eller et generaliseret epileptisk anfald
- Nedre luksation (luxatio erecta)
 - Er sjælden og er ofte ledsaget af neurovaskulær skade og fraktur

Disponerende faktorer

- Tidligere luksationer
- Epilepsi"

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"18. Hvilke skader dækker vi

18.1 Personskade eller dødsfald

Forsikringen dækker personskade eller dødsfald, sket som følge af:

18.1.1 En ulykke

Ved en ulykke forstås en pludselig hændelse.

...

19. Forsikringen dækker ikke

19.1 Ved manglende årsagssammenhæng mellem hændelsen og personskaden.

Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden, fx vil skade på kroppen som følge af normale dagligdags bevægelser, som at bukke sig, sætte sig, rejse sig, gå eller række ud efter noget ikke være dækket."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte, at han den 13/8 2018 strakte sine lægge ud efter en løbetur ved at "skubbe til væggen", hvor han lænede sig mod en væg med armene placeret på væggen og over hovedet med vægt på tæerne. Da klageren tog sine arme ned fra væggen, hoppede højre skulder ud af led og tilbage igen. Der blev efterfølgende konstateret en labrium læsion. Klageren ønsker, at selskabet anerkender, at der er tale om en ulykke og afgiver dækningstilsagn samt realitetsbehandler sagen i relation til méngradens størrelse. Klageren har anført, at udstræk over hovedhøjde i forbindelse med sportsaktivitet ikke er en bevægelse, man foretager dagligt, og at udstræk ikke er en af de dagligdags bevægelser, selskabet har undtaget fra dækning i vilkårenes

punkt 19.1. Udstræk må sidestilles med sportsaktivitet, hvorfor hændelsen lever op til definitionen på en ulykke, som den er tilkendegivet af Højesteret i den såkaldte løbedom. Klageren har anført, at der er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og klagerens gener, da bevægelsen anses som et traume, der kan forårsage luksationer. Dette finder støtte på Sundhed.dk, hvor det fremgår, at luksationer ofte er udløst af traume, samt at traumet typisk er rettet mod en abduceret, udadroteret og flekteret arm, hvilket er samme positionering af armen som ved den anmeldte hændelse.

Selskabet har afvist at dække skaden, da selskabet ikke finder det dokumenteret, at klageren har været udsat for en ulykke, som har medført en skade i højre skulder. Selskabet har blandt andet anført, at klageren foretog en almindelig dagligdags bevægelse, da han lavede udstrækningsøvelsen, og at der ikke er årsagssammenhæng mellem hændelsen og personskaden. Selskabet har videre anført, at kroppen generelt skal kunne holde til, at man laver en udstrækningsøvelse som beskrevet, og at skaden formentlig kan henvises til forudbestående/tidligere subluktationstilfælde og kitesurfing, da klageren ifølge patientjournalen tidligere har haft subluktationstilfælde i skulderen. Selskabet har anført, at hver gang man har et subluktationstilfælde, så sker der en påvirkning af ledbåndet i skulderen, hvilket kan ende med en reel luksation, hvor der ikke skal så meget påvirkning til.

Klageren har anført, at selskabet har fortabt retten til at afvise klageren under henvisning til forudbestående forhold og kitesurfing, eftersom selskabet ikke tidligere har gjort dette anbringende gældende over for klageren.

Det fremgår af forsikringsvilkårenes punkt 18.1.1, at forsikringen dækker personskade sket som følge af "en ulykke. Ved en ulykke forstås en pludselig hændelse". Det fremgår af forsikringsvilkårenes punkt 19.1, at der ved vurderingen af årsagssammenhæng mellem hændelsen og personskaden blandt andet bliver lagt vægt på, om "hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden, fx vil skade på kroppen som følge af normale dagligdags bevægelser, som at bukke sig, sætte sig, rejse sig, gå eller række ud efter noget ikke være dækket".

Af skadesanmeldelsen fremgår det, at klageren "skulle strække min læg ud efter løb, ved at 'skubbe til væggen'. Her står man med armene over hovedet og presser mod en væg for at lave spænd over læggen. Da jeg tog armene ned, hoppede min højre skulder kortvarigt ud af led".

Nævnet bemærker, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, som skal bevise størrelsen og rigtigheden af sit krav.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har godtgjort, at klagerens labrium læsion er forårsaget af en dækningsberettigende ulykke. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse. Nævnet finder, at klagerens armbevægelser i forbindelse med udstrækningsøvelsen – hvorved han lænede sig mod en væg med armene placeret på væggen og over hovedet med vægten lagt på tæerne – må karakteriseres som en dagligdags bevægelse, der ikke er dækningsberettigende, jf. Højesterets dom gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2018, s. 7. Nævnet bemærker, at selskabets opstilling i forsikringsbetingelsernes pkt. 19.1 af dagligdags bevægelser ikke er formuleret på en sådan måde, at den kan fortolkes som en udtømmende liste.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at skaden ifølge klagerens forklaringer skete ved, at han efter en løbetur strakte benmuskler ud ved at læne sig op ad en væg med armene placeret på væggen over hovedet og med vægten lagt på tæerne, og at skaden skete, da han ved udstrækningens afslutning tog armene ned igen. Nævnet har også lagt vægt på, at klageren ifølge lægejournalen tidligere har oplevet subluksationstilfælde i skulderen.

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at selskabet har fortabt retten til at afvise klageren under henvisning til forudbestående forhold og kitesurfing – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

Ankenævnet *for* Forsikring

17.

95529

bestemmes:

Klageren får ikke medhold.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'P. Thønnings', is written over a light blue rectangular background.

Peter Thønnings